

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 230/2014-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. mája 2014 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Q Trucking Slovensko, s. r. o., Rastislavova 106, Košice, zastúpenej advokátom JUDr. Martinom Vasiľom, Advokátska kancelária VASIĽ, ŠIMONOVICH & partners, s. r. o., Kuzmányho 29, Košice, vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11 CoPr 1/2014 z 21. januára 2014 vo výroku, ktorým bola zaviazaná zaplatiť trovy odvolacieho konania, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti Q Trucking Slovensko, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. apríla 2014 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Q Trucking Slovensko, s. r. o., Rastislavova 106, Košice (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Martinom Vasiľom, Advokátska kancelária VASIĽ, ŠIMONOVICH & partners, s. r. o., Kuzmányho 29, Košice,

ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11 CoPr 1/2014 z 21. januára 2014 vo výroku, ktorým bola sťažovateľka zaviazaná zaplatiť trovy odvolacieho konania (ďalej len „uznesenie krajského súdu“).

Zo sťažnosti a z k nej pripojených príloh vyplýva:

«Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 42Cpr/2/2013 zo dňa 21.10.2013... Okresný súd... v právnej veci žalobcu O. P... proti žalovanému Q Trucking Slovensko... o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru rozhodol tak, že... skončenie pracovného pomeru žalobcu... neplatné...

Voči... rozsudku Okresného súdu... podal ...sťažovateľ...odvolanie zo dňa 05.12.2013 podané dňa 05.12.2013 do elektronickej podateľne Okresného súdu... Následne... sťažovateľ... podaním... doručeným do podateľne... 12.12.2013 zobral vyššie uvedené odvolanie v celom rozsahu späť...

Krajský súd... uznesením zo dňa 21.01.2014 pod sp. zn. 11CoPr/1/2014 rozhodol: „Odvolacie konanie zastavuje.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania vo výške 67,88 €...“

Rozhodnutie v časti náhrady trov odvolacieho konania... považujeme za nesprávne. Krajský súd pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu. Poskytnutie tejto právnej služby považoval Krajský súd za účelne vynaložený úkon, keďže žalobca má právo podať vyjadrenie k odvolaniu...

Krajský súd... opomenul skutočnosť, že odvolanie podané žalovaným dňa 5.12.2013 bolo v celom rozsahu vzaté späť podaním... doručeným... dňa 12.12.2013. Z toho dôvodu bolo neúčelné, aby príslušný prvostupňový súd zasielal odvolanie na vyjadrenie žalobcovi. Aj ak prvostupňový súd toto odvolanie na vyjadrenie žalobcovi zaslal, tak vyjadrenie žalobcu v čase po späťvzatí odvolanie nie je účelne vykonaným úkonom...

Vyjadrenie účastníka konania voči odvolaniu, ktoré v danom čase už bolo vzaté späť nemožno považovať za účelné uplatňovanie alebo bránenie práva tohto účastníka konania.

Vzhľadom k vyššie uvedenému Krajský súd pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania mal zohľadniť včasné späťvzatie odvolania žalovaným (sťažovateľom) a neúčelnosť

vyjadrenia žalobcu k odvolaniu. Teda Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 21.01.2014 pod sp. zn. 11CoPr/1/2014 mal o trovách konania rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.»

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo sťažovateľa Q Trucking Slovensko s.r.o... na spravodlivé prejednanie veci podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd, ako aj základné právo sťažovateľa Q Trucking Slovensko s.r.o... Košice, na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky porušené bolo.

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 11CoPr/1/2014 zo dňa 21.01.2014 vo výroku v časti náhrady trov odvolacieho konania sa zrušuje a vec sa vracia na ďalšie konania.

Krajský súd v Košiciach je povinný nahradiť trovy konania v sume 340,90 EUR do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Konanie o sťažnostiach je bližšie upravené predovšetkým v § 49 až § 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľka namieta porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu, ktorým bola zaviazaná zaplatiť trovy odvolacieho konania.

Ústavný súd zo sťažnosti a z k nej pripojených príloh zistil, že na Okresnom súde Košice II (ďalej len „okresný súd“) bolo vedené konanie o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, v ktorom bola sťažovateľka žalovanou. Okresný súd rozsudkom sp. zn. 42 Cpr 2/2013 z 21. októbra 2013 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) rozhodol tak, že skončenie pracovného pomeru je neplatné. Proti tomuto rozsudku podala sťažovateľka odvolanie 5. decembra 2013, ktoré následne podaním doručeným okresnému súdu 12. decembra 2013 vzala späť. Krajský súd napadnutým uznesením odvolacie konanie zastavil z dôvodu späťvzatia odvolania sťažovateľkou a priznal žalobcovi náhradu trov konania za úkon právnej služby – vyjadrenie k odvolaniu. Podľa sťažovateľky porušil krajský súd jej označené základné a iné právo tým, že priznal žalobcovi náhradu trov konania za úkon právne služby – vyjadrenie k odvolaniu napriek tomu, že tento úkon nebol vykonaný účelne, keďže sťažovateľka vzala svoje odvolanie späť.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou konštatuje, že obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sú obdobné záruky, že vec bude spravodlivo prerokovaná nezávislým a nestranným súdom postupom ustanoveným zákonom. Z uvedeného dôvodu v týchto právach nemožno vidieť podstatnú odlišnosť (II. ÚS 27/07).

Rozhodovanie o náhrade trov je súčasťou súdneho konania, a preto všeobecný súd pri poskytovaní súdnej ochrany podľa čl. 46 ods. 1 ústavy môže postupom, ktorý nie je v súlade so zákonom (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 ústavy), porušiť základné právo účastníka konania na súdnu ochranu (obdobne II. ÚS 56/05).

Krajský súd v relevantnej časti napadnutého uznesenia uviedol: *„O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal náhrada trov odvolacieho konania vo výške 67.88 €, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť zást. žalobcu... Náhrada trov pozostáva z odmeny za poskytnutú právnu službu - podanie vyjadrenia k odvolaniu vo výške 60,07 € a režijného paušálu 7,81 €... Poskytnutie právnej služby považuje odvolací súd za účelne vynaložený úkon, keďže žalobca má právo podať vyjadrenie k odvolaniu (§ 224 ods. 1, § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., § 151 ods. 1 O.s.p.).“*

Ústavný súd vo svojej judikatúre zdôrazňuje, že nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštitúciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov (mutatis mutandis II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96). Ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecných súdov ani preskúmať, či v konaní bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil, ale je oprávnený posúdiť, či v konaní pred všeobecnými súdmi nedošlo k porušeniu ústavnoprávnych princípov konania (čl. 46 až čl. 50 ústavy), a tým k porušeniu základných práv alebo slobôd sťažovateľov. Do sféry pôsobnosti všeobecných súdov môže ústavný súd zasiahnuť len vtedy, ak by ich konanie alebo rozhodovanie bolo zjavne nedôvodné alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by malo za následok porušenie základného práva alebo slobody (mutatis mutandis I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02).

Rozhodovanie o trovách konania pred všeobecnými súdmi je zásadne výsadou týchto súdov, pri ktorom sa prejavujú atribúty ich nezávislého súdneho rozhodovania. Ústavný súd preto iba celkom výnimočne podrobnejšie preskúmava rozhodnutia všeobecných súdov o trovách konania.

Prípadný zásah ústavného súdu by bol vo veci sťažovateľky vzhľadom na bagatelnosť veci (porušenie základných a iných práv sťažovateľky uznesením krajského súdu o povinnosti zaplatiť trovy konania vo výške 67,88 €) odôvodnený iba v prípade extrémneho vybočenia z pravidiel upravujúcich náhradu trov konania.

Ústavný súd však v danej veci nezistil, že by zo strany krajského súdu mohlo ísť o takýto prípad.

Skutkové a právne závery uvedené v odôvodnení namietaného uznesenia krajského súdu nie sú podľa názoru ústavného súdu v rozpore s účelom a zmyslom právnej úpravy náhrady trov konania, a preto ich nemožno považovať za odporujúce citovaným článkom ústavy a dohovoru.

Ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi uznesením krajského súdu a namietaným porušením základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto sťažnosť odmietol po jej predbežnom prerokovaní pre zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. mája 2014